

ikke skal have Ret til at blive bekendt med den Erklæring, som er afgiven over denne Klage. Jeg seer ikke, hvorfor en Embedsmand i dette Spørgsmaal skal stilles anderledes end enhver anden Borger i Staten; giver man enhver anden Mand Ret til at blive bekendt med de Erklæringer, der ere afgivne over en af ham indsendt Klage over en Embedsmand, hvorfor skal der da ikke gives de under denne forterende Embedsmænd samme Ret, naar de have indgivet Klage over deres Foresatte? Jeg haaber her i dette Tilfælde at faae Embedsstandens Bifald, thi jeg troer, at det er at gaae den for nær, og skulde man mene, at det nærmest kun vil komme til at angaae de ringere Embedsmænd, som man ikke tager saameget Hensyn til, maa man huffe, at det ikke er sagt, at det altid vil være de ringere; flere af de overordnede Embedsmænd ville ogsaa meget godt kunne tænkes at komme i en saadan Stilling, at de kunne komme til at indgive en Klage over deres Foresatte; thi Foresatte have de jo Alle, med Undtagelse af dem, som staae paa den højeste Spids. Jeg mener derfor, at denne Undtagelse kan man dristig lade falde bort. I det Øvrige har jeg holdt mig saa nær som mulig til Forordningen af 1820. Den indeholder forskjellige Ting, som vistnok vare meget gode den Tid, Forordningen udkom, og den har ialtfald det tilfælles med de fleste Forordninger fra samme Tid, at den opregner en heel Deel af de Grunde, hvorfor Bestemmelserne ere trufne, at de skulle opfyldes paa en fuldkommen samvittighedsfuld Maade af Øvrigheden, at den skal ansee det som en hellig Pligt under det strengeste Embedsansvar at afgive Erklæring i Overensstemmelse med sin bedste Overbeviisning. Alt dette anseer jeg imidlertid som Noget, der er fuldstændigt overflødig i en Lov; thi det følger af sig selv, at enhver Embedsmand skal, naar han afgiver en Erklæring, gjøre det som en hellig Pligt under sit Embedsansvar. Dette behøver derfor efter min Mening ikke at siges; det staaer kun her som noget Fyldebalk; og Alt, hvad jeg har

kunnet ansee som saadant har jeg ladet falde bort. — Med Hensyn til de Straffebestemmelser, jeg har foreslaaget, da er dette et Gebeet, hvor jeg villig erkjender, at jeg er mindre hjemme; men der er saamange kyndige Medlemmer i denne Retning her i Thinget, at jeg haaber, de ville hjælpe til, at Loven ogsaa i denne Henseende kan blive saa god som mulig, ved at de ville benytte deres gode Sagkundskab i denne Retning til at sørge for, at Straffebestemmelserne i det Hele maatte komme til at svare til selve Forholdene og til Straffebestemmelserne med Hensyn til andre lignende Forseelser. Derfor har jeg trostlig sat de af mig foreslaaede Bestemmelser ind i Loven, da man jo dog i et saadant Forslag maa anføre nogle saadanne, men jeg skal, som sagt, være villig til at gaae ind paa Æntringer. Jeg anbefaler altsaa mit Lovforslag paa det Bedste til det ærede Thing.

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive trykt omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Man gif derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Udkast til Lov om det kongelige naturhistoriske Museums Overgang til Kjøbenhavns Universitet.

Valgte bleve: Fischer med 83, Rosen med 69, Feddersen med 53, Fallesen med 51 og Krogh med 50 af 85 afgivne gyldige Stemmer. (Winther 46, Müllen 30).

**Formanden:** Dagsordenen er hermed udtømt. Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg fra Finansministeren har modtaget Exemplarer af Statsregnskabet for Finantsaaret 1861—62, hvilke ere bleve omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Fra Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) har jeg modtaget Un-